

Broj: _____
Podgorica, _____ 2023. godine

USTAVNI SUD CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore je, na sjednici od _____ 2023. godine, razmotrila Inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti odredbe člana 194 stav 4 Zakona o parničnom postupku („Službeni list RCG“, br. 22/04, 28/05 i 76/06 i „Službeni list CG“, br. 48/15, 51/17, 75/17, 62/18, 34/19, 76/20 i 108/21), koju je podnio prof. dr Blagota Mitrić iz Podgorice, i daje sljedeće

MIŠLJENJE

Podnositelj inicijative u bitnom je naveo da odredba člana 194 stav 4 Zakona o parničnom postupku kojom je propisano da se povučena tužba smatra kao da nije bila ni podnesena i da se može ponovo podnijeti, nije u skladu sa Ustavom Crne Gore. Naime, pomenuto obrazlaže time što smatra da je ova odredba suprotna ustavnom načelu (ne bis in idem), koje načelo postoji u pravnim sistemima mnogih država i predstavlja opšte prihvaćeno pravilo međunarodnog prava. Takođe, ukazuje i da je članom 9 Ustava propisano da su potvrđeni i objavljeni međunarodni ugovori i opšteprihvaćena pravila međunarodnog prava sastavni dio unutrašnjeg pravnog poretkta, da imaju primat nad domaćim zakonodavstvom i da se neposredno primjenjuju kada odnose uređuju drugačije od unutrašnjeg zakonodavstva. Dalje istaknuto dovodi u vezu sa opšteprihvaćenim pravilom međunarodnog prava distributivne pravde, koja se ogleda u obavezi sudova da u jednakim situacijama jednako odlučuju. S tim u vezi, smatra da je pravni institut odricanje od tužbenog zahtjeva jednak institutu povlačenja tužbe, a da su oba instituta obavezujuća po Ustavu.

Smatramo da nema osnova za prihvatanje podnijete inicijative.

Članom 194 stav 4 Zakona o parničnom postupku propisano je da ako je tužba povučena, sud donosi rješenje kojim se utvrđuje da je tužba povučena. To rješenje se dostavlja tuženom samo ako mu je prethodno tužba bila dostavljena.

Članom 338 stav 1 Zakona o parničnom postupku, propisano je da ako se tužilac do zaključenja glavne rasprave odrekne cijelog ili dijela tužbenog zahtjeva, sud će bez daljeg raspravljanja donijeti presudu kojom odbija tužbeni zahtjev u dijelu u kome se tužilac odrekao (presuda na osnovu odricanja).

Iz citirane osporene odredbe i odredbe člana 338 stav 1 Zakona o parničnom postupku proizilazi da se radi o dvije potpuno različite pravne situacije, obzirom da kod odricanja od tužbenog zahtjeva tužilac izražava svoju procesnu volju da sud presudi u korist tuženog. Nasuprot istaknutom, kada je u pitanju povlačenje tužbe, tužilac izražava volju da parnica, u kojoj nije odlučeno o tužbenom zahtjevu, prestane da teče. Takvim postupanjem ne dolazi do rješenja spornog materijalnog odnosa, niti se raspravlja o njegovoj suštini. Naime, radi se o jednostranoj parničnoj radnji, iako je, u zavisnosti od trenutka povlačenja, za nastupanje dejstva povlačenja potreban pristanak tuženog. Prethodno navedeno ukazuje da se kod odricanja i povlačenja radi o situacijama koje se ne mogu poistovjetiti. Imajući u vidu obrazloženo, ne stoje navodi da se radi o dvije jednakе pravne situacije u kojima se ima jednak odlučiti.

Što se tiče navoda podnosioca inicijative da osporena odredba člana 194 stav 4 Zakona o parničnom postupku nije u skladu sa članom 36 Ustava kojim je propisano pravno načelo (ne bis in idem) koje jasno propisuje da se nikome ne može ponovo suditi, niti može ponovo biti osuđen za isto kažnjivo djelo, ukazujemo da se navedena odredba Ustava tiče krivičnog zakonodavstva, pa samim tim i pitanje usklađenosti sporne odredbe ne može se sa njom dovoditi u vezu.

Na osnovu navedenog, smatramo da član 194 stav 4 Zakona o parničnom postupku nije nesaglasan sa Ustavom Crne Gore.

**PREDSJEDNIK,
mr Milojko Spajić**

Dostavljeno:

- Ustavni sud Crne Gore;
- a/a.